

Ang Pahayag ni Jesucristo - Bilang Anim

Ang Pagkabuhay na Mag-uli ng mga Patay na Natutulog

Jeff Pippenger

2023-10-27

Patuloy nating pinagbabatayan ang pangwakas na propesiya ni Isaias, na nagsisimula sa kabanata apatnapu, na tumutukoy sa panahon ng paghihintay na pinasimulan ng pagkabigo noong Hulyo 18, 2020. Itinutugma natin ang kamatayan ng dalawang saksi sa Pahayag sa mga patay sa lambak ni Ezekiel ng mga tuyong buto sa kabanata tatlumpu't pito. Sa pamamagitan ng pag-uulit, sinusikap nating itatag ang lubhang tiyak na pagkakasunud-sunod ng mga pangyayaring kaugnay ng pagkabuhay na muli ng mga pinaslang sa lansangan ng hayop na umahon mula sa kalalimang walang hanggan.

Habang itinutugma natin ang mga talatang propetiko, binubuksan natin ang mga selyadong bahagi ng Pahayag na hanggang sa ngayon ay hindi pa kailanman nakilala, sapagkat ang mensaheng ito ang pagbubukas ng Pahayag ni Jesucristo na nagaganap bago pa sumapit ang pagsasara ng panahong palugit para sa sangkatauhan. Isinasagawa natin ang gawaing ito, sapagkat “malapit na ang panahon.” Sa pagbubukas ng mga katotohanang nasa Pahayag na ngayo’y nasa proseso ng katuparan, tinutupad natin ang mismong gawaing itinukoy bilang gawain ni Juan sa Pahayag. Sinabihan siyang isulat ang mga bagay na kanyang nakita, na noon ay umiiral, at sa pagtatala ng mga iyon, kasabay na isinusulat ni Juan ang mga bagay na mangyayari.

Isulat mo ang mga bagay na iyong nakita, at ang mga bagay na umiiral, at ang mga bagay na mangyayari pagkatapos ng mga ito. Apocalipsis 1:19.

Isang lohikal na balakid para sa mga Adventista ng Ikapitong Araw ay maaaring mismong ang kanilang tradisyunal na pagkaunawa sa Aklat ng Pahayag. Kapag ang isang tao ay tumatanggap ng itinatag na katotohanan, ngunit nabibigong makita na ang itinatag na katotohanang iyon ay nilalayong umunlad sa paglipas ng panahon, ang kanyang pasimulang wastong pagkaunawa sa katotohanan ay maaaring maging isang tradisyon o kaugalian. Ang katotohanang naging isang tradisyon ay maaaring magbunga ng pagkabulag na inilalarawan sa mensahe sa Laodicea. Ang orihinal na katotohanan ay nananatiling katotohanan, ngunit ang kawalan ng kakayahang makita na ang katotohanan ay umuunlad sa paglipas ng panahon ang nagbunga ng pagkabulag. Hindi ang katotohanan ang sanhi ng kanilang pagkabulag; ang pagkabulag ay isa lamang sintomas ng tunay na sanhi. Ang sanhi ay ang mga taingang ayaw makinig, ang mga matang ayaw makakita, at ang pusong ayaw magbalik-loob sa mga taong kontento sa sarili sa kaginhawahang dulot ng tradisyon at kaugalian.

Sa Kaniyang pagtuturo, inilahad ni Cristo ang mga dating katotohanang Siya mismo ang pinagmulan, mga katotohanang Kaniyang sinalita sa pamamagitan ng mga patriarka at mga propeta; ngunit ngayon ay binigyan Niya ang mga ito ng bagong liwanag. Kay ibang-iba ang naging kahulugan nila! Isang rumaragasang agos ng kaliwanagan at espirituwalidad ang dinala ng Kaniyang pagpapaliwanag. At ipinangako Niya na ang Espiritu Santo ay

magbibigay-liwanag sa mga alagad, upang ang salita ng Diyos ay patuloy na nahahayag sa kanila. Magagawa nilang iharap ang mga katotohanan nito sa panibagong kagandahan.

Mula pa nang unang pangako ng katubusan ay sinalita sa Eden, ang buhay, ang katangian, at ang gawaing tagapamagitan ni Cristo ay naging paksa ng pag-aaral ng isipan ng sangkatauhan. Gayon man, bawat isipan na kinilos ng Espiritu Santo ay naglahad ng mga paksang ito sa isang liwanag na bago at sariwa. Ang mga katotohanan ng katubusan ay may kakayahang patuloy na umunlad at lumawak. Bagaman luma, lagi silang bago, at patuloy na ibinubunyag sa naghahanap ng katotohanan ang higit na kaluwalhatian at ang higit na kapangyarihan.

Sa bawat kapanahunan ay may bagong pag-unlad ng katotohanan, isang mensahe ng Diyos sa mga tao ng salinlahing iyon. Ang mga dating katotohanan ay pawang mahalaga; ang bagong katotohanan ay hindi hiwalay sa luma, kundi isang pagbubunyag nito. Tanging sa pagkaunawa sa mga dating katotohanan natin mauunawaan ang bago. Nang ninais ni Cristo na buksan sa Kaniyang mga alagad ang katotohanan ng Kaniyang pagkabuhay na mag-uli, sinimulan Niya “kay Moises at sa lahat ng mga propeta” at “ipinaliwanag Niya sa kanila sa lahat ng mga kasulatan ang mga bagay tungkol sa Kaniya.” Lucas 24:27. Ngunit ang liwanag na sumisinag sa sariwang pagbubunyag ng katotohanan ang siyang nagpaparangal sa luma. Ang tumatanggi o nagpapabaya sa bago ay hindi tunay na nagtataglay ng luma. Sa kaniya, nawawala ang buhay na kapangyarihan nito at nagiging isang walang-buhay na anyo lamang.

May mga nagsasabing sila’y sumasampalataya at nagtuturo ng mga katotohanan ng Lumang Tipan, ngunit itinatakwil nila ang Bagong Tipan. Sa pagtanggap nilang tanggapin ang mga turo ni Cristo, ipinakikita nilang hindi nila pinaniniwalaan ang sinalita ng mga patriarka at ng mga propeta. Sinabi ni Cristo, “Kung kayo’y sumasampalataya kay Moises, sasampalataya rin sana kayo sa Akin; sapagkat sumulat siya tungkol sa Akin.” Juan 5:46. Kaya’t walang tunay na kapangyarihan ang kanilang pagtuturo, maging hinggil sa mismong Lumang Tipan.

"Marami sa mga nag-aangking sumasampalataya at nagtuturo ng ebanghelyo ay nasa kahalintulad na kamalian. Isinasantabi nila ang mga Kasulatan ng Lumang Tipan, na tungkol sa mga ito’y sinabi ni Cristo, ‘Ang mga ito ang nagpapatotoo tungkol sa Akin.’ Juan 5:39. Sa pagtanggap sa Lumang Tipan, sa diwa’y itinatakwil din nila ang Bagong Tipan; sapagkat ang dalawa ay mga bahagi ng isang buo na hindi mapaghihiwalay. Walang sinuman ang maiharap nang wasto ang kautusan ng Diyos nang walang ebanghelyo, ni ang ebanghelyo nang walang kautusan. Ang kautusan ay ang ebanghelyong isinasakatawan, at ang ebanghelyo ay ang kautusang inilalahad. Ang kautusan ang ugat, ang ebanghelyo ang mabangong bulaklak at bungang ibinubunga nito." Christ's Object Lessons, 127.

Ang sinasabi tungkol sa mga nagsasabing sumasampalataya sa luma ngunit itinatakwil ang bago ay lalong higit na naaangkop sa mga Adventista ng Ikapitong Araw na nag-aangking sumasampalataya sa Bibliya sa kabuuan nito, ngunit itinatakwil ang mga sulatin ng Espiritu ng Propesiya. Sa Apocalipsis, si Juan ay sagisag ng bayan ng Diyos sa mga huling araw na pinag-uusig dahil sa pagtanggap nila kapwa sa Bibliya at sa Espiritu ng Propesiya.

Akong si Juan, na kapatid din ninyo, at kasama ninyo sa kapighatian, at sa kaharian at pagtitiis ni Jesucristo, ay nasa pulo na tinatawag na Patmos, dahil sa salita ng Diyos at sa patotoo ni

Jesucristo. Apocalipsis 1:9.

Kung tinatanggap ng isang tao ang patotoo ni Jesus—na siyang Espiritu ng Propesiya, na siyang mga sulatin ni Ellen White—kung gayon, ang naunang sipi mula sa kanyang mga sulatin ay tinutukoy ang isyung aking tinatalakay. Isinulat niya na “ang mga katotohanan ng pagtubos ay may kakayahang patuloy na umunlad at lumawak. Bagaman luma, lagi silang bago, at walang patid na nagbubunyag sa naghahanap ng katotohanan ng isang higit na dakilang kaluwalhatian at isang higit na makapangyarihang kapangyarihan,” at na “sa bawat kapanahunan ay may isang bagong pag-unlad ng katotohanan, isang mensahe ng Diyos sa mga tao ng salinlahing iyon.”

Bagaman ang nakaugaliang pagkaunawa sa Aklat ng Pahayag na maaaring taglayin ng isang karaniwang Adventista ng Ikapitong Araw ay katotohanan, ang buong Aklat ng Pahayag ay isang patotoo hinggil sa mga huling araw. Kasalukuyan nating ipinaiiral ang isang katotohanang ngayo’y inaalisan ng selyo, at ang katotohanang iyon ay hindi kikilalanin ng mga ayaw tumanggap na ang lahat ng mga talata sa Aklat ng Pahayag ay kabahagi ng Pahayag ni Jesucristo na inaalisan ng selyo sa mga huling araw.

Ang pagkaunawang pinanghahawakan ng Adbentismo hinggil sa Apocalipsis kabanata labing-isa—na ito’y natupad sa panahon ng Rebolusyong Pranses—ay tama, at pinagtitibay ni Sister White ang wastong pananaw na iyon. Gayunman, ang katotohanang iyon ay pawang isang kasaysayan, na naitala upang ilarawan ang mga huling araw. Ang buong aklat ng Apocalipsis ay pinamamahalaan ng penomenong propetiko na ito.

Sa nakatagong kasaysayan ng pitong kulog natin itinatayo ang gabay na mag-uugnay sa Ezekiel 37, Isaias 40, at Apocalipsis 11 sa talinghaga sa Mateo 25 tungkol sa sampung dalaga. Isa pang linyang propetiko na sumusuporta sa paglalapat ng pagkakasunod-sunod ng mga pangyayaring propetiko na ating tinatalakay ay matatagpuan sa linya ni Cristo, na naglalaman din ng ikalawang saksi. Si Hesus ay tatlumpung taong gulang nang siya’y nabautismuhan at naging Hesu-Cristo, sapagkat ang “Cristo” sa Griyego ng Bagong Tipan, o “Mesiya” sa Hebreo ng Lumang Tipan, ay nangangahulugang ang Pinahiran.

Ang salitang iyon, sinasabi ko, ay inyong nalalaman, na ipinahayag sa buong Judea, at nagsimula sa Galilea, pagkatapos ng bautismong ipinangaral ni Juan; kung paanong pinahiran ng Diyos si Jesus na taga-Nazaret ng Espiritu Santo at ng kapangyarihan: na siya’y naglilibot na gumagawa ng mabuti, at nagpapagaling ng lahat ng mga pinahihirapan ng diyablo; sapagkat kasama niya ang Diyos. Gawa 10:37, 38.

Sa loob ng tatlumpung taon, si Jesus ay naghanda upang Siya’y mapahiran, at nang Siya’y mapahiran sa Kaniyang bautismo, bilang Kristo ay ipinahayag Niya ang Kaniyang mensahe sa loob ng tatlo at kalahating araw na propetiko. Pagkatapos ay Siya’y pinaslang, inilibing, muling nabuhay, at saka umakyat sa langit. Ang pasimula ng Kaniyang tatlo at kalahating taon ng ministryo ay ang Kaniyang bautismo, na kumakatawan sa Kaniyang kamatayan at pagkabuhay na mag-uli, at sa wakas ng Kaniyang isang libo dalawang daan at animnapung araw ng ministryo Siya’y ipinako sa krus at pagkatapos ay muling nabuhay—sapagkat Siya ang pasimula at wakas. Ang kaganapan ng Kaniyang kamatayan at pagkabuhay na mag-uli ay nagbangon ng isang

makapangyarihang hukbo na, sa loob pa ng iba pang tatlo at kalahating taon, ay naghatid ng ebanghelyo sa mga Judio, at pagkatapos ay sa sanlibutan.

Ang Simbahang Katolika, na siyang Antikristo ayon sa propesiya ng Bibliya, ay sumailalim din sa tatlumpung taong paghahanda, bago ito pinahiran ng kapangyarihan. Noong 508, inalis ang "the daily". Tuwirang ipinabatid sa atin ni Sister White na ang mga Millerite ay nagtaglay ng wastong pagkaunawa sa "the daily" sa aklat ni Daniel, sa kabila ng katotohanang ang Laodiceang Iglesia ng mga Seventh-day Adventist ay nagbalik sa Satanikong pananaw ng tumalikod na Protestantismo hinggil sa "the daily" noong dekada 1930.

Pagkatapos ay nakita ko, hinggil sa "daily" (Daniel 8:12), na ang salitang "sacrifice" ay idinagdag lamang ng karunungan ng tao at hindi kabilang sa mismong teksto, at na ibinigay ng Panginoon ang wastong pananaw tungkol dito sa mga nagbigay ng panawagan ng oras ng paghatol. Early Writings, 74.

Ang "daily" ay kumakatawan sa paganismo, at ang paganong Roma ang kapangyarihang pumigil at naghadlang sa papado na makaakyat sa trono ng daigdig. Gaya ng ipinanghula sa aklat ni Daniel, at pagkaraan pinatunayan ng kasaysayan, at pagkaraan inihayag ng mga anghel kay William Miller, at pagkaraan pinagtibay ni Ellen White, noong 508 ay inalis ang paganong hadlang sa pag-angat ng papado. Gaya ni Cristo, sa loob ng tatlumpung taon ang antikristo ay naghanda upang pagkalooban ng kapangyarihan noong 538. Si Cristo, at ang antikristo, ay naghanda sa loob ng tatlumpung taon upang pagkalooban ng kapangyarihan. Nang maipagkaloob ang kapangyarihan sa papado noong 538, ipinahayag nito ang mensahe ng kamatayan sa loob ng tatlo't kalahating taon na propetiko, gaya ng pagpahayag ni Cristo ng Kanyang mensahe ng buhay sa loob ng tatlo't kalahating taon. Ang dalawang saksi ng Apocalipsis labing-isa, na sa kasaysayan ng Rebolusyong Pranses ay sumagisag sa Lumang at Bagong Tipan, ay binigyan din ng kapangyarihang manghula sa loob ng tatlo't kalahating araw na propetiko.

At pagkalooban ko ng kapangyarihan ang aking dalawang saksi, at sila'y magpopropesiya sa loob ng isang libo dalawandaan at animnapung araw, na nakadamit ng kayong magaspang. Pahayag 11:3.

Noong 1798, pagkaraan ng isang libo dalawang daan at animnapung araw na propetiko, tinamo ng Antikristo ang nakamamatay nitong sugat, gaya ng pagkamatay ni Kristo sa krus pagkaraan ng isang libo dalawang daan at animnapung araw, at gaya rin ng dalawang saksi, na kumakatawan sa Salita ng Diyos, na pinaslang sa lansangan pagkaraan ng isang libo dalawang daan at animnapung araw.

Sa ikatlong araw ay muling nabuhay si Cristo, at isa sa mga pangunahing paksa hinggil sa antikristo sa aklat ng Pahayag ay ang paggaling ng nakamamatay nitong sugat, o ang muling pagkabuhay nito. Naganap ang muling pagkabuhay ni Cristo sa ikatlong araw, at ang muling pagkabuhay ng dalawang saksi ay naganap makalipas ang tatlo at kalahating araw. Ang antikristo ay muling nabubuhay sa paraang simboliko sa ikatlong araw, sapagkat ayon sa ilang patotoong propetiko, ang ikatlong araw ay sagisag ng batas sa Araw ng Linggo. Sa batas sa Araw ng Linggo, ang hayop na mula sa dagat sa Pahayag labintatlo ay muling nabubuhay, at ang tanda ng hayop na

mula sa dagat ay nagiging isang pagsubok. Pagkatapos, ang Nagkakaisang mga Bansa, ang sampung hari ng Pahayag labimpito, sa atas ng Estados Unidos, na siyang pangunahing hari sa sampung hari, ay itatanghal ang antikristo bilang ulo ng tatluhang unyon, habang ang pagkapapa ay umaakyat sa luklukan ng daigdig.

"Samantalang papalapit tayo sa huling krisis, lubhang mahalagang umiiral ang pagkakasundo at pagkakaisa sa mga kasangkapan ng Panginoon. Ang sanlibutan ay lipos ng unos, digmaan, at pagkakasalungatan. Gayunman, sa ilalim ng iisang ulo—ang kapangyarihang papal—magkakaisa ang mga tao upang salungatin ang Diyos sa katauhan ng Kanyang mga saksi. Ang pagbubuklod na ito ay pinatatatag ng dakilang tumalikod. Habang pinagsisikapan niyang pag-isahin ang kanyang mga ahente sa pakikipagdigma laban sa katotohanan, siya rin ay gagawa upang hatiin at pangalatin ang mga tagapagtaguyod nito. Paninibugho, masasamang hinala, at paninirang-puri ay kanyang inuudyukan upang magbunga ng alitan at hidwaan." Testimonies, tomo 7, 182.

Kapag muling nabuhay ang Antikristo, aakyat ito sa trono ng daigdig at pangungunahan ang tatluhang unyon sa pagmartsa nito tungo sa Armagedon, gaya ng pinangunahan ni Jezebel si Ahab patungo sa Bundok Carmel. Ang Salmista na si Asaf ay tinutukoy ang sampung bansa, na kumakatawan sa Nagkakaisang mga Bansa, bilang isang masamang konpederasyon ng mga kaaway ng Diyos, na itinatataas ang kanilang "ulo," na siyang "kapangyarihang papal".

Isang Awit o Salmo ni Asaf. Huwag kang tumahimik, O Diyos; huwag mong itikom ang iyong bibig, at huwag kang manatiling walang-kibo, O Diyos. Sapagkat, narito, ang iyong mga kaaway ay nagkakagulo; at silang napopoot sa iyo ay itinaas ang ulo. Sila'y nagpanukala nang may katusuhan laban sa iyong bayan, at nagsanggunian laban sa iyong mga ikinukubli. Kanilang sinabi, Halina, at atin silang lipulin upang huwag na silang maging isang bansa; upang ang pangalan ng Israel ay hindi na maalaala pa. Sapagkat nagsanggunian silang magkakasama na may iisang loob; sila'y nakipagtipan laban sa iyo: Ang mga tolda ng Edom, at ang mga Ismaelita; ng Moab, at ng mga Hagareno; Gebal, at Ammon, at Amalek; ang mga Filisteo, na kasama ng mga nananahan sa Tiro; Sumapi rin sa kanila ang Asur; kanilang tinulungan ang mga anak ni Lot. Selah. Mga Awit 83:1-8.

Kung magkagayon, ang estandarte ng tatlong anghel ay lumilipad sa kalagitnaan ng langit.

At nakita ko ang isa pang anghel na lumilipad sa kalagitnaan ng langit, na may dalang walang hanggang Ebanghelyo upang ipangaral sa mga nananahan sa lupa, at sa bawat bansa, at lipi, at wika, at bayan; na nagsasabi nang malakas na tinig, Matakot kayo sa Diyos, at ibigay ninyo sa kaniya ang kaluwalhatian; sapagkat dumating na ang oras ng kaniyang paghatol: at sambahin ninyo siya na lumikha ng langit, at ng lupa, at ng dagat, at ng mga bukal ng tubig. At sumunod ang isa pang anghel, na nagsasabi, Bumagsak, bumagsak ang Babilonia, ang dakilang lungsod, sapagkat pinainom niya ang lahat ng mga bansa ng alak ng poot ng kaniyang pakikiapid. At ang ikatlong anghel ay sumunod sa kanila, na nagsasabi nang malakas na tinig, Kung sinumang tao ay sumasamba sa hayop at sa kaniyang larawan, at tumatanggap ng kaniyang tanda sa kaniyang noo, o sa kaniyang kamay, ay iinom din ng alak ng poot ng Diyos, na ibinubuhos nang walang halo sa kopa ng kaniyang galit; at siya'y pahihirapan sa apoy at asupre

sa harapan ng mga banal na anghel, at sa harapan ng Kordero: At ang usok ng kanilang pagdurusa ay pumapailanlang magpakailanman at walang hanggan: at sila'y walang kapahingahan araw o gabi, ang sumasamba sa hayop at sa kaniyang larawan, at ang sinumang tumatanggap ng tanda ng kaniyang pangalan. Narito ang pagtitiis ng mga banal: narito ang mga tumutupad sa mga utos ng Diyos, at ang pananampalataya ni Jesus. Apocalipsis 14:6-12.

Kung magkagayo'y ang estandarte ng tatlong anghel ay magwawagayway sa kalagitnaan ng langit, ngunit di maglalaon, ang antikristo ay itataas sa langit ng sampung hari ng mga Nagkakaisang Bansa. Kung magkagayo'y ang estandarte ay magpapahayag ng mensahe ng "katotohanan" at ang antikristo nama'y magpapahayag ng mensahe ng tradisyon at kaugalian. Ang tatlong anghel ay nagbababala sa sangkatauhan na huwag tanggapin ang tanda ng Papado, ngunit ang Estados Unidos, bilang ang huwad na propeta, ay pipilitin ang sanlibutan na tanggapin ang mismong tandang iyon.

Dito na natin wawakasan, at ipagpapatuloy natin ito sa susunod nating artikulo.